

سوره مؤمنون (۲۳)

مکی و شامل یکصد و هجده آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

- افراد باایمان موفق و رستگار شده‌اند. (۱)
افراد باایمانی که در نمازشان متواضع هستند. (۲)
و از کار بیهوده روگردان هستند. (۳)
و زکات می‌دهند. (۴)
و عفت خود را حفظ می‌کنند. (۵)
مگر از همسرها و کنیزانشان، چنین افرادی مورد سرزنش نیستند. (۶)
کسانی که دنبال غیر از آن بروند تجاوزکار هستند. (۷)
افرادی که امانت و عهد خود را مراعات می‌کنند. (۸)
و مواظب نمازشان هستند. (۹)
آن‌ها وارث بهشت هستند. (۱۰)
بهشت را به ارث می‌برند و همیشه در آن هستند. (۱۱)
ما انسان را از شیره گِل خلق کردیم. (۱۲)
بعد او را به صورت نطفه‌ای در رحم قرار دادیم. (۱۳)
بعد نطفه را به صورت علقه (به شکل زالو) درآوردیم و علقه را مضغه (مثل گوشت جویده)
ساختیم و از آن استخوان ساختیم و استخوان را با گوشت پوشاندیم و بعد انسان دیگری بوجود
آوردیم. بنابراین خدایی که بهترین آفریننده است مبارک است. (۱۴)
بعداً شما می‌میرید. (۱۵)
و روز قیامت زنده می‌شوید. (۱۶)
بالای سر شما هفت راه آفریدیم و از مخلوقات خود غافل نیستیم. (۱۷)
و از آسمان باران را به اندازه پایین فرستادیم و آن را در زمین جا دادیم، و ما می‌توانیم آن را از
بین ببریم. (۱۸)
و به وسیله آن باغ‌های خرما و انگور برای شما بوجود آوردیم که در آن میوه‌های زیادی وجود
دارد که از آن می‌خورید. (۱۹)
و درخت زیتونی که در کوه سینا می‌روید که روغن دارد و خورشی برای خورندگان است. (۲۰)
و چهارپایان برای شما مایه عبرت هستند، از شیری که در شکم آن‌ها است به شما می‌نشانیم و
منافع زیادی برای شما دارند و گوشت آن‌ها را می‌خورید. (۲۱)
و سوار آن و سوار کشتی می‌شوید. (۲۲)
ما نوح را پیش قومش فرستادیم. او به قومش گفت: ای قوم من، خدا را بندگی کنید، معبودی غیر
از او برای شما وجود ندارد، آیا از عذاب خدا پرهیز نمی‌کنید؟ (۲۳)
سران کافر قومش گفتند: نوح آدمی مثل شما است، می‌خواهد بر شما سروری کند، اگر خدا
می‌خواست (مردم را هدایت کند) فرشته‌هایی می‌فرستاد، ما چنین چیزی در زمان اجداد خود
نشنیده‌ایم. (۲۴)

این آدمی است که دیوانه شده، منتظر باشید تا بمیرد. (۲۵)

نوح گفت: خداوندا، مرا در مقابل انکار آن‌ها یاری کن. (۲۶)

ما به او وحی کردیم که زیر نظر و وحی ما کشتی را بساز. وقتی دستور ما صادر شد و آب از تنور فوران کرد، از هر نوع حیوان يك جفت و افراد خانواده‌ات را سوار کشتی کن، به غیر از کسی که قبلاً درباره او تصمیم گرفته شده، و درباره افرادی که ظلم می‌کردند با من حرف نزن، چون آن‌ها غرق خواهند شد. (۲۷)

و وقتی تو و کسانی که با تو هستند سوار کشتی شدید بگو: ستایش اختصاص به خدایی دارد که ما را از قوم ظالم نجات داد. (۲۸)

و بگو: خدایا، مرا در جای پربرکتی پایین بیاور، تو بهترین فرودآورنده‌ای. (۲۹)

در این داستان عبرت‌هایی وجود دارد و ما مردم را امتحان می‌کنیم. (۳۰)

بعد از آن‌ها افراد دیگری بوجود آوردیم. (۳۱)

و در بین آن‌ها پیغمبری از خودشان فرستادیم که به آن‌ها بگوید که بندگی خدا را بکنید، معبودی (کسی که در مقابل او احساس و ابراز کوچکی کنید و از دستورهایش بی‌چون و چرا پیروی کنید) غیر از او برای شما وجود ندارد. آیا خود را از خدا حفظ نمی‌کنید؟ (۳۲)

سران کافر قومش که منکر آخرت بودند و در زندگی دنیا آن‌ها را به ناز و نعمت رسانده بودیم، گفتند: این آدمی مثل شماست، از آنچه شما می‌خورید می‌خورد و از آنچه می‌نوشید می‌نوشد. (۳۳)

اگر از آدمی مثل خودتان اطاعت کنید ضرر کرده‌اید. (۳۴)

آیا به شما وعده می‌دهد که پس از این که مرید و خاک و استخوان شدید، دوباره زنده می‌شوید؟! (۳۵)

امکان وعده‌ای که به شما داده می‌شود بسیار کم است. (۳۶)

غیر از این زندگی دنیا چیزی نیست، می‌میریم و زنده می‌شویم، و برای پس‌دادن حساب دوباره زنده نمی‌شویم. (۳۷)

او مردی است که به خدا افترا می‌زند و ما به او ایمان نداریم. (۳۸)

پیغمبر گفت: خدایا، مرا در مقابل انکاری که می‌کنند یاری کن. (۳۹)

خدا گفت: بزودی از کارشان پشیمان می‌شوند. (۴۰)

پس به حق دچار رعد شدند و آن‌ها را مثل خاشاک کردیم. کسانی که ظلم می‌کنند از رحمت خدا دورند. (۴۱)

بعد از آن‌ها افراد دیگری را بوجود آوردیم. (۴۲)

هیچ امتی از مهلتی که برای عذاب آن‌ها تعیین شده پیشی نمی‌گیرد و عقب نمی‌افتد. (۴۳)

بعد پیغمبران خود را پشت سر هم فرستادیم. هر وقت پیغمبری پیش امتی آمد، منکر رسالت او شدند و بعضی از آن‌ها را دنبال بعضی دیگر نابود کردیم و آن‌ها را به صورت افسانه درآوردیم.

رحمت خدا از کسانی که ایمان نمی‌آورند دور است. (۴۴)

بعد موسی و برادرش هارون را با آیات خودمان و دلیل روشنی پیش فرعون و سران کشورش فرستادیم، ولی آن‌ها تکبر ورزیدند و گروهی برتری طلب بودند. (۴۵ و ۴۶)

گفتند: آیا به دو تا آدم مثل خودمان ایمان بیاوریم؟! در صورتی که قوم آن‌ها بنده ما هستند. (۴۷)

در نتیجه آن‌ها را به دروغ‌گویی متهم کردند و از کسانی بودند که هلاک شدند. (۴۸)

و به موسی کتاب دادیم، شاید آن‌ها هدایت شوند. (۴۹)
و عیسی فرزند مریم و مادرش را نشانه‌ای از قدرت خود ساختیم و آن‌ها را بر تپه‌ای که قرارگاه
و آب روان داشت جا دادیم. (۵۰)
ای پیغمبران، از خوردنی‌های پاک بخورید و کار درست بکنید. من از کارهایی که می‌کنید باخبرم.
(۵۱)

و این امت شماست، يك امت و من خداوند شما هستم، لذا از نافرمانی من برحذر باشید. (۵۲)
اما مردم دین خود را فرقه‌فرقه کردند و هر دسته‌ای به روشی که دارند دلخوشند. (۵۳)
بگذار تا مدتی در غفلت خود بمانند. (۵۴)
آیا خیال می‌کنند که به وسیله مال و فرزندی که به آن‌ها داده‌ایم می‌خواهیم خیری به آن‌ها برسانیم؟
این‌طور نیست، آن‌ها توجه ندارند. (۵۵ و ۵۶)
کسانی که از خوف خداوندشان هراسانند، (۵۷)
و به آیات خداوندشان ایمان دارند، (۵۸)
و برای خداوندشان شریکی نمی‌گیرند، (۵۹)
و از آنچه به آن‌ها داده شده (در راه خدا) می‌دهند، و از این‌که پیش خدایشان برمی‌گردند قلباً
می‌ترسند، (۶۰)

کسانی هستند که در کارهای خیر عجله دارند و در آن بر هم پیشی می‌گیرند. (۶۱)
ما هر کس را فقط به اندازه توانایش موظف می‌کنیم و کتابی داریم که به حق سخن می‌گوید و
به آن‌ها ظلمی نمی‌شود. (۶۲)

این‌طور که فکر می‌کنند نیست، بلکه دل آن‌ها توجهی به این حقیقت ندارد و کارهای دیگری غیر
از آن دارند که آن کارها را انجام می‌دهند. (۶۳)
وقتی که افراد غرق در نعمت آن‌ها را دچار عذاب کنیم، آن وقت شیون می‌کنند. (۶۴)
شیون نکنید، از طرف ما به شما کمک نخواهد شد. (۶۵)
آیات من بر شما خوانده می‌شد ولی شما اعراض کرده و به عقب برمی‌گشتید. (۶۶)
و در مقابل آن تکبر داشتید و شب‌ها افسانه‌سرایی و بدگویی می‌کردید. (۶۷)
آیا درباره این سخنان فکر نمی‌کنید؟ یا به‌خاطر این است که چیزی برای آن‌ها آمده که برای
پدران در گذشته آن‌ها نیامده بود؟ (۶۸)

یا پیغمبرشان را نمی‌شناختند که منکر او هستند؟ (۶۹)
یا می‌گویند که دیوانه است؟ پیغمبر حقیقت را برای ایشان آورده، ولی بیشتر آن‌ها حقیقت را
دوست ندارند. (۷۰)

اگر حق از دلخواه آن‌ها پیروی می‌کرد، آسمان‌ها و زمین و تمام کسانی که در آن هستند تباه
می‌شدند، ولی ما ذکر احوال خودشان را برای آن‌ها آورده‌ایم و آن‌ها از ذکر حال خودشان
روگردانند. (۷۱)

یا از آن‌ها مزدی می‌خواهی؟ مزد خداوندت بهتر است و او بهترین روزی‌دهنده است. (۷۲)
تو آن‌ها را به راه راست دعوت می‌کنی. (۷۳)

و کسانی که به آخرت ایمان ندارند از راه راست منحرف هستند. (۷۴)
اگر به آن‌ها رحم کنیم و ضرر را از آن‌ها دفع کنیم، در حالی که سرگردانند، در طغیان خود

اصرار می‌کنند. (۷۵)

آن‌ها را دچار عذاب کردیم، ولی آن‌ها در مقابل خداوندشان سر فرود نیاوردند و زاری نکردند، (۷۶)

تا وقتی که دری از عذاب شدید را بر آن‌ها باز کردیم، آن وقت ناامید شدند. (۷۷)

اوست که برای شما گوش و چشم و دل بوجود آورده، تشکری که می‌کنید کم است. (۷۸)

اوست که شما را در زمین بوجود آورد و پیش او جمع‌آوری می‌شوید. (۷۹)

اوست که زنده می‌کند و می‌میراند و رفتن و آمدن شب و روز به دست اوست، آیا نمی‌فهمید؟ (۸۰)

آن‌ها مثل حرفی که گذشتگان گفتند می‌زنند. (۸۱)

گفتند: آیا وقتی ما مردیم و خاک و استخوان شدیم، دوباره زنده می‌شویم؟ (۸۲)

قبلاً به ما و پدرانمان این وعده داده شده، این افسانه گذشتگان است. (۸۳)

بگو: اگر علمی دارید، بگویید که زمین و افرادی که در آن هستند مال کیست؟ (۸۴)

خواهند گفت: مال خداست. بگو: آیا متوجه نمی‌شوید؟ (۸۵)

بگو: صاحب‌اختیار آسمان‌های هفتگانه و مالک عرش بزرگ چه کسی است؟ (۸۶)

خواهند گفت: خداست. بگو: آیا از نافرمانی خدا نمی‌ترسید؟ (۸۷)

بگو: اگر می‌دانید بگویید که فرمانروایی همه چیز در دست چه کسی است، که پناه می‌دهد و به کسی در مقابل او پناه داده نمی‌شود؟ (۸۸)

خواهند گفت: این‌ها مال خداست. بگو: پس چطور جادو می‌شوید؟ (۸۹)

ما حق را برای آن‌ها آوردیم و آن‌ها دروغ می‌گویند. (۹۰)

خدا فرزندی نگرفته و خدای دیگری با او نبوده، چون آن وقت هر خدایی مخلوقات خود را به سوی می‌برد، و بعضی از آن‌ها بر بعضی برتری می‌جستند. خدا از این چیزهایی که می‌گویند پاک است. (۹۱)

خدا دانای غیب و آشکار است، بنابراین از چیزهایی که شریک او می‌سازند بالاتر است. (۹۲)

بگو: ای خداوند من، کاش عذابی که به آن‌ها وعده داده می‌شود، به من نشان می‌دادی. (۹۳)

خداوندا، مرا جزو افرادی که ظلم می‌کنند قرار نده. (۹۴)

ما می‌توانیم عذابی را که به آن‌ها وعده داده شده در زمان تو عملی کنیم و به تو نشان دهیم. (۹۵)

بدی را با بهترین طرز جواب بده، ما چیزهایی را که می‌گویند بهتر می‌دانیم. (۹۶)

بگو: **خداوندا، از وسوسه شیطان‌ها به تو پناه می‌برم.** (۹۷)

و از این‌که سراغ من بیایند به تو پناه می‌برم. (۹۸)

وقتی که مرگ سراغ یکی از آن‌ها بیاید، می‌گوید: **خداوندا، مرا برگردان،** (۹۹)

تا اعمال درستی را که ترک کرده بودم انجام بدهم. نه، این‌طور نیست، این حرفی است که او

می‌زند. پشت سر آن‌ها تا روز قیامت فاصله‌ایست. (۱۰۰)

وقتی در صور دمیده شود، در آن روز هیچ‌گونه خویشاوندی میان آن‌ها وجود ندارد و از حال همدیگر هم سؤال نمی‌کنند. (۱۰۱)

کسانی که میزانشان سنگین باشد، موفق و رستگار هستند. (۱۰۲)

و افرادی که میزانشان سبک باشد، اشخاصی هستند که خودشان ضرر کرده‌اند و همیشه در جهنم

خواهند بود. (۱۰۳)

آتش صورتشان را می‌سوزاند و در آنجا صورتشان در هم است. (۱۰۴)
آیا شما نبودید که وقتی آیات من بر شما خوانده می‌شد، می‌گفتید که این حرف‌ها دروغ است؟ (۱۰۵)

می‌گویند: خداوندا، بدبختی ما بر ما غلبه کرد و گمراه بودیم. (۱۰۶)
خداوندا، ما را از آن بیرون ببر، اگر این‌کار را تکرار کردیم ستمکار هستیم. (۱۰۷)
خدا گوید: در آن گم شوید و با من حرف نزنید. (۱۰۸)
عده‌ای از بندگان من می‌گفتند: خداوندا، ایمان آوردیم، ما را بیمارز و به ما رحم کن و تو بهترین رحم‌کننده هستی. (۱۰۹)
شما آن‌ها را مسخره می‌کردید و به آن‌ها می‌خندیدید تا آنجا که یاد مرا از خاطر شما بردند. (۱۱۰)

من امروز به‌خاطر صبری که کردند به آن‌ها پاداش دادم. آن‌ها موفق هستند. (۱۱۱)
خدا گفت: چند سال در زمین ماندید؟ (۱۱۲)
گفتند: يك روز یا قسمتی از روز، از کسانی که می‌توانند آن را حساب کنند بپرس. (۱۱۳)
خدا گوید: فقط مقدار کمی ماندید، اگر واقعیت را می‌دانستید. (۱۱۴)
آیا خیال کرده‌اید که ما شما را بیهوده آفریده‌ایم؟ و پیش ما برگردانده نمی‌شوید؟ (۱۱۵)
فرمانروای حقیقی خداست که والا و بلندمرتبه است. معبودی (کسی که انسان بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورها و نظرهای او باشد) غیر از او که صاحب عرش کریم است وجود ندارد. (۱۱۶)
کسی که با خدا معبود دیگری را بخواند هیچ دلیلی برای این کار خود ندارد. حساب او پیش خداوندش محفوظ است. مسلماً افراد بی‌ایمان رستگار نمی‌شوند. (۱۱۷)
بگو: خداوندا، مرا بیمارز و به من رحم کن. تو بهترین رحم‌کننده هستی. (۱۱۸)